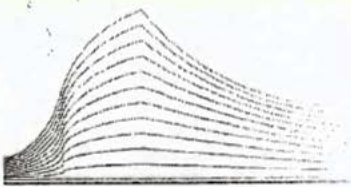

KOPIE

Vonnisnummer/ Griffienummer / 2331 / 2014
Repertoriumnummer/ Europees 2014 / 2535
Datum van uitspraak 8 oktober 2014
Rolnummer niet in strafzaken
Notitienummer parket BG.66.L7.5307-10-KOHW

**Rechtbank van eerste aanleg
West-Vlaanderen,
afdeling Brugge,
sectie correctionele rechtbank**

Vonnis

zestiende kamer (B16)

Aangeboden op

OPSCHORTING

In de zaak ambtshalve vervolgd door het openbaar tegen:

4072 1. , met maatschappelijke zetel te
en met ondernemingsnummer

vertegenwoordigd door meester N. Decock, advocaat te
Blankenberge

4073 2.1 , geboren te l op
wonende te

vertegenwoordigd door meester K. Bouve, advocaat te De Haan

Beklaagd om:

DE EERSTE EN DE TWEDE

Als dader, mededader om het misdrijf te hebben uitgevoerd of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben medegewerkt, of om door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend, dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet kon worden gepleegd, of om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt;

Te

A. Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° a (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken : het optrekken of plaatsen van een constructie), namelijk

1. Op een niet nader te bepalen tijdstip van 23 mei 2007 tot 11 maart 2011

Door het aanbrengen van een publicitair spandoek met een oppervlakte van ongeveer 15 m2 aan een vergund gebouw;

2. Op een niet nader te bepalen tijdstip van 1 januari 2009 tot 8 oktober 2010

Door het aanleggen van een zwembad met een oppervlakte van 34,20 m²;

3. Op een niet nader te bepalen tijdstip van 1 januari 2009 tot 11 maart 2011

Door het verharderen van een terrein met beton (omheinde hondenkennel met een oppervlakte van ongeveer 40 m²), steenslag (parkeergelegenheid met een oppervlakte van ongeveer 120 m²) en tegels (rond zwembad);

4. Op een niet nader te bepalen tijdstip van 1 april 2010 tot 30 april 2010

Door het oprichten van een houten bijgebouw (poolhouse) met een oppervlakte van 77,50 m²;

5. Op een niet nader te bepalen tijdstip van 1 april 2010 tot 30 april 2010

Door het oprichten van een houten overkapping met een oppervlakte van 33 m²;

6. Op een niet nader te bepalen tijdstip van 1 januari 2009 tot 8 oktober 2010

Door het oprichten van een muur met een lengte van ongeveer 10 meter;

Op het perceel gelegen te _____ en gekadastreerd als _____, met een (globale) oppervlakte van _____, eigendom van _____ in gevolge akte verleden door notaris _____ d.d. _____

De feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar in gevolge de artikelen 99, par.1, 1°, 146,1°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening d.d. 18 mei 1999

B. Van 8 oktober 2010 tot 11 maart 2011

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval).

namelijk voor het stapelen van paletten, houten balken, stutten, bakstenen, pijpen, houten platen, zakken met afvalstoffen of bouwmaterialen aan de oostelijke en noordelijke zijde van de loods;

Op het perceel gelegen te _____ en gekadastreerd _____
met een (globale) oppervlakte van _____
eigendom van _____
in gevolge akte verleden door notaris _____ d.d. _____

C. Op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 23 mei 2007 tot 8 oktober 2010

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Códex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hiernavermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.6° (het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, waarbij deze functiewijziging door de Vlaamse Regering als vergunningsplichtig werd aangemerkt)

namelijk door het wijzigen van de hoofdfunctie van de twee stallingen/schuren (landbouw) ten oosten van het hoofdgebouw naar opslagplaats voor diverse bouwmaterialen en werktuigen (industrie);

Op het perceel gelegen te _____ gekadastreerd als _____,
met een (globale) oppervlakte van _____,
eigendom van _____
in gevolge akte verleden door notaris _____ d.d. _____

De feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar in gevolge de artikelen 99, par.1, 6°, 146,1°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening d.d. 18 mei 1999.

Met de omstandigheid dat de supra omschreven misdrijven gepleegd werden door eerste en tweede gedaagde, zijnde een instrumenterende ambtenaar, vastgoedmakelaar of andere persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of bij dergelijke verrichtingen als tussenpersonen optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep.

*****

Gezien de dagvaarding aan de beklaagden betekend;

Gezien de stukken van de bundel;

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagden in hun antwoorden en verdediging;

De behandeling van de zaak en de debatten hadden plaats in openbare terechtzitting.

OP STRAFGEBIED

De eerste beklaagde is eigenaar van de percelen, gelegen te kadastraal gekend als

De percelen zijn volgens het gewestplan : gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Op 8 oktober 2010 wordt door de politie proces-verbaal opgesteld wegens :

- de oprichting van een houten chalet (15,50m x 5 m), dienstdoende als poolhouse, met houten overkapping (5,50m x 6,50m), zwembad, omringd door terrastegels en een keermuur van 10m lang ;
- het inrichten van de stallen als opslagplaats voor diverse bouwmaterialen en werktuigen ;

dit alles zonder stedenbouwkundige vergunning.

Op 11 maart 2011 wordt door de bevoegde ambtenaar verbonden aan het Agentschap Inspectie RWO proces-verbaal opgesteld wegens :

- het hangen van een spandoek aan de voorgevel ;
- het stapelen aan de oostelijke en noordelijke zijde van de loods van paletten, houten balken, stutten, bakstenen, pijpen, houten platen, zaken met afvalstoffen of bouwmaterialen ;
- functiewijziging van het perceel van (para-)agrarische activiteiten naar industriële-ambachtelijke activiteiten van de aldaar gevestigde bouwondernemingen die actief zijn in bouw- en aannemingswerken ;
- aanleggen van een zwembad ;
- verhardén van terrein met beton voor hondenkennel, met steenslag voor parkeergelegenheid en aanleggen terras rond zwembad ;
- plaatsen van bijgebouwen zonder vergunning, m.n. een houten hok (4m²), een poolhouse (77,5 m²), een houten overkapping (33m²) en een keermuur (10m lang) ;

dit alles zonder stedenbouwkundige vergunning.

1.

De eerste beklagde is van oordeel dat haar rechten van verdediging werden geschonden en de Salduz-regels werden miskend.

Zij argumenteert dat zij geen eigen stem had bij het verhoor, dat zij geen eigen raadsman heeft kunnen raadplegen en dat de verklaringen van de tweede beklagde niet tegen haar mogen worden gebruikt.

In zoverre de eerste beklagde voorhoudt dat zij, een [redacted], als rechtspersoon volledig los moet worden gezien van de tweede beklagde, haar zaakvoerder, wiens naam zij nochtans draagt, kan in deze redenering dan enkel worden vastgesteld dat de eerste beklagde in het kader van het opsporingsonderzoek niet werd verhoord zodat er ten aanzien van de eerste beklagde zelf alleszins geen miskening is van de Salduz-regels.

Het politieverhoor is één van de vele bewijselementen in strafzaken. Het moet de rechter in staat stellen zich uit te spreken over de elementen van het misdrijf, over de betrokkenheid van een verdachte en over de verzwarende en verzachtende omstandigheden.

Er is nergens bepaald wanneer tot een verhoor moet overgegaan worden.

Het verhoor van een verdachte in de loop van het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek is wettelijk niet vereist.

De rechtbank is van oordeel dat de rechten van verdediging hierdoor niet zijn geschonden. De eerste beklagde, bijgestaan door haar raadsman, kreeg ter terechtzitting ten volle de gelegenheid haar versie van de feiten voor te dragen en kon zich onbelemmerd verdedigen.

Het recht op bijstand van een advocaat is verbonden met de cautieplicht, het zwijgrecht en het feit dat niemand verplicht kan worden zichzelf te incrimineren. Deze rechten gelden in personam, zodat een beklagde zich in beginsel niet kan beroepen op de miskening van die rechten door belastende verklaringen afgelegd ten laste van hem door een andere beklagde, die voor hem slechts een getuige is, tenzij die andere beklagde zelf die rechten genoot, de miskening ervan inroept en op die grond de afgelegde belastende verklaringen intrekt.

(Cass. 26 november 2013, R.W. 2013-2014, 1505)

De rechtbank stelt vast :

- dat de tweede beklagde zich niet beroept op de miskening van het recht op bijstand van een advocaat en zijn verklaring niet intrekt ;
- de tweede beklagde overigens geen belastende verklaring lastens de eerste beklagde aflegde.

Er is dan ook geen enkele reden om de verklaring van de tweede beklagde buiten beschouwing te laten.

2.

Gelet op de gegevens van het opsporingsonderzoek en het onderzoek ter terechtzitting is de tenlastelegging C niet bewezen, minstens geldt er terzake twijfel, die de beklaagden dient ten goede te komen.

3.

Gelet op de gegevens van het opsporingsonderzoek en het onderzoek ter terechtzitting zijn de tenlasteleggingen A1 t.e.m. A6 en B bewezen.

Het wordt niet betwist dat voor het oprichten van deze constructies en het stapelen van de materialen zoals hierboven weergegeven geen stedenbouwkundige vergunning was verleend.

Het decreet bevat geen aanduiding over het moreel element, zodat het bewust en vrijwillig handelen volstaat. Dat van dit laatste sprake is wordt verondersteld bij het plegen van de materiële handeling, die als de uiting van de vrije en bewuste wil van de beklaagden moet worden aangezien, nu zij door de middelen in conclusies aangevoerd het bestaan van een schulduitsluitingsgrond, zoals overmacht of onoverkomelijke dwaling, of van een rechtvaardigingsgrond, zoals noodtoestand, niet enigszins geloofwaardig maken.

De eerste beklagde handelde door het persoonlijk toedoen van de tweede beklagde, haar zaakvoerder, die terzake beslissingsbevoegdheid had.

De eerste beklagde is eigenaar van de percelen. Haar maatschappelijke zetel is er ook gevestigd. Het misdrijf is de eerste beklagde toerekenbaar omdat zij als eigenaar heeft toegestaan dat het misdrijf werd gepleegd.

De tweede beklagde pleegde de fout wetens en willens, dit is bewust en buiten elke dwang, en had de feitelijke leiding bij de beslissingen over de uitvoering van de werken.

Cumulatie in de vervolging en veroordeling van de rechtspersoon en de natuurlijke persoon is dus mogelijk (art. 5 Sw.)

4.

De beklaagden stelden zich inmiddels in regel.

De rechtbank verwijst naar de regulariserende vergunningen dd. 2 juli 2013 en 14 januari 2014 van het college van burgemeester en schepenen.

Het spandoek en de materialen werden verwijderd.

Bij schrijven dd. 11 februari 2014 bevestigde de stedenbouwkundige inspecteur dat er niet langer sprake is van een overtreding en dat het dossier door het Agentschap Inspectie RWO wordt afgesloten.

Rekening houdende met deze stand van zaken vorderde het Openbaar Ministerie ter zitting dd. 10 september 2014 om de beklaagden een minimale geldboete op te leggen.

Door de verdediging werd namens de eerste en de tweede beklagde de opschorting van de uitspraak van veroordeling gevraagd.

De beklaagden verkeren daartoe in de wettelijke voorwaarden.

Rekening gehouden met deze omstandigheden en de inmiddels geleverde inspanningen om zich vrijwillig in regel te stellen kan op de vraag tot opschorting van de uitspraak van veroordeling van de beklaagden worden ingegaan zoals hiernabepaald.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de volgende artikelen door de Voorzitter aangeduid:

2, 50, 66, 100 van het Strafwetboek;

11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

162, 182, 184, 185, 189, 190, 191, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering;

1, 3, 5, 6 en 13 Wet 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie;

en de artikelen vermeld onder de tenlasteleggingen A en B.

DE RECHTBANK,

Recht doende op tegenspraak.

Verklaart de tenlastelegging C niet bewezen in hoofde van beide beklaagden, spreekt beide beklaagden vrij uit dien hoofde en ontslaat hen van verdere rechtsvervolging ter zake, zonder kosten.

Verklaart de tenlasteleggingen A1 tot en met A6 en B bewezen in hoofde van eerste beklagde en gelast in haar hoofde de OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van EEN JAAR.

Verklaart de tenlasteleggingen A1 tot en met A6 en B bewezen in hoofde van tweede beklagde en gelast in zijn hoofde de OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van EEN JAAR.

Veroordeelt beklaagden solidair tot de kosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, tot heden in totaal begroot op de som van 175,84 euro, deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de in hun hoofde bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

Legt beide beklaagden de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken op van telkens EENENVIJFTIG EURO TWINTIG CENT (51,20 EURO) in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013).

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is.

***

Alles wat voorafgaat werd, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in het Nederlands behandeld.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op acht oktober tweeduizend en veertien door de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie correctionele rechtbank, samengesteld uit :

I. Devisscher, alleen rechtsprekend rechter in de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge;

In aanwezigheid van S. Schepens, substituut-procureur des Konings West-Vlaanderen, afdeling Brugge;

Met bijstand van griffier M. d'Hoore.

M. d'Hoore

I. Devisscher